

Oyunun konusu:Bu günün ailesinde otoriter bir babanın çocuklarıyla yaşadığı

sorunları mizahi bir dille anlatmaya çalıştım.

Oyuncular

1.)Kemal (Baba)

2.)Neriman(Anne)

3.)Osman (Kemal'in babası 60'lı yaşlarında)

4.)Sevinç(20'li yaşlarında kız çocuğu)

5.)Ertuğrul(16-17 yaşlarında oğlan çocuğu)

6.)İhsan(Neriman'ın kardeşi Almanya'dan geldi)

7.)Helga(İhsan'ın sevgilisi)

8.)Ayfer(Neriman'ların komşusu)

9.)Teoman

10.)Doktor Ömer(Komşu)

Perde açılırken anne ütü yapmaktadır.Sahne dekoru bir ev

şeklinde dir.Ütü yapan annenin sesi duyulur;

Neriman:Öf be öf..!Sanki dünyaya iş yapmaya geldik.(Sahne dışından kızın

sesi duyulur)

Sevinç:Anne elbisem hazır mı?Teoman birkaç dakika sonra gelir

Neriman:Hazır hazır.20 yaşına geldi hala ütüsünü biz yapıyoruz.Evlenince ne

olacak ben onu merak ediyorum.(Dış kapının zili çalınır)Sevinç koş

kızım şu kapıya bak...

Sevinç:(sevinçli sevinçli)Teoman geldi teoman geldi.

Neriman:Bakıyorum da pek mutlusun.

Dışardan sevinç'in sesi duyulur;

Sevinç:Hoş geldin baba.(Babayla beraber içeri girerler.Baba koltuğa

oturur.Sevinç ütü masasındaki elbiseyi alır)Sağol anne.(oda kapısından

çıkır)

Neriman:Bir şey değil kızım,görevimiz.(yorgun bir şekilde Kemal'in yanındaki

koltuğa oturur)

Kemal:Ne o hanım kız mutluluktan uçuyor?

Neriman:Üniversiteden arkadaşısı,teoman mı ne var ya,o geliyormuş?

Kemal:Kızı yalnız başına mı isteyecek?

Neriman:Kızı istemeye değil ya.Hani Sevinç'in bir arkadaşı var ya Gamze mi

ne,işte onun doğum gününe gideceklermiş.

Kemal:Gamze'nin evi uzak değil mi buraya?Ben götürseydim.

Neriman:Çocuğun zaten kendi arabası var.

Kemal:Hanım ben 20 senedir çalışıyorum aldığım eski püskü bir şahin.Daha

dünkü çocuğun arabası mı var?

Neriman:Araba değil ya?Hani şu 4 çarpı 4 mü ne diyorlar ya ondan işte.

Kemal:Jeep yani?

Neriman:Her neyse.

Kemal:O zaman çocukla ben evleneyim.Hem ne iş yapıyormuş babası?

Neriman:3 katlı dükkanları mı ne varmış.

Kemal:Senden korkulur neriman FBI gibisin valla.Nereden öğrendin bu kadar

şeyi?

Neriman:Sevinç söyleyidi.

Kemal:O zaman sen bayadır biliyorsun arkadaş olduklarını.

Neriman:Valla 4-5 ay olmuş.Çocuk ciddiymiş zaten.

Kemal:Kızın okulu bitmeden kimseyle evlendirmem ben,söylersin Sevinç'e.Hem

nasıl bir çocuk?

Nermin:Sevinç çok beğeniyormuş.İçkisi,kumarı hiçbir kötü alışkanlığı yok

diyor.

Kemal:İyi iyi.(kapı çalar)

Nermin:Ben bakarım.(Neriman kapıya bakmak için dış kapıdan çıkar,geldiğinde

yanında Teoman'da vardır.Teoman'a otut şeklinde işaret yapar kendi de oda

kapısından çıkar. Teoman Kemal'le tokalaşır oturur.)

Kemal:Nasılsın evladım ne var ne yok?

Teoman:Hamdolsun.Yuvarlanıp gidiyoruz işte.

Kemal:İyi iyi yuvarlanın bakalım.Okul nasıl gidiyor?

Teoman:Bütünlemeden kaldım.

Kemal:Olsun.Zaten hukuk fakültesi zordur.

Teoman:Ben hukuk fakültesinde değilim,benim bölümüm İşletme.

Kemal: Ee o da iyi canım okulu bitirince kimleri işletmeyi düşünüyorsun.

Teoman:Efendim?

Kemal:Bir şey yok..(Sevinç odanın kapısından çıkar)

Sevinç:Hoş geldin Teoman.Kalkalım istersen,fazla geç kalmayalım.

Sevinç:Baba elbisem nasıl olmuş?

Kemal:Kızım partiye gitmekten vazgeçip sirke felan mı gitmeye karar

verdiniz?

Sevinç:Nerden çıkardın baba.Oya'nın doğum gününe gidiyorum ya.

Kemal:İyide kızım doğum gününde palyaçonun ne işi var?

Sevinç:Amann baba sen ne anlarsın modadan yaa.Hadi görüşürüz(Dışarı

kapısından çıkar)

Kemal: Durun ya ne aceleniz var,daha karpuz kescedik.(onların çıkmalarının

ardından hızla neriman girer)

Neriman:Nasıl damadı beğendin mi?

Kemal:Valla ne yalan söylüyeyim benim pek gözüm tutmadı.

Nermin:Yok yok iyidir iyi.

Kemal:İstersen takip edeyim onları,doğum gününe mi gidiyorlar diye.

Neriman:Ayol bir tek hafiyelik yapmadığın kalmıştı.Hem manyak mısın Kemal

sen ya,söylediğin şey hiç normal mi?20 yaşında kız,çocuk değil ya.

Kemal:Doğru söylüyorsun hanım zaten bugün çok yoruldum.

Neriman:Allah Allah kahve köşelerinde okey oynamak o kadar zor muydu

yaa?Tabi okey taşları çok ağırdır onları kaldırıp atarken falan kolun bayağı

yorulmuştur.İstersen masaj yapalım koluna.

Kemal:Yaa hanım birde dalga geçme.Ben sen gibi tüm hafta evde oturmuyorum.5

gün canımız çıkıyor bir hafta sonumuzda olsun artık.

Neriman:Yani ben her gün evde kös kös oturuyorum öğle mi?

Kemal: Evet.

Neriman:Tabi tabii.Ne oturması be her gün yediğin 3 öğün yemek gökten

inmiyor herhalde.Sonra onların bulaşığı var.Senin kirli çamaşırların var

evin temizliği varr...

Kemal:Sen bu eve temiz mi diyorsun.Yuhh!Yav bi kere porselenler örümcek ağı

bağlamış yıkanmamaktan.Hele camların üzerindeki toz?Bezle silsen gitmez anca

jiletle kazırsın.

Neriman:Demek öğle.Yıllardır didindim,dişimi tırnağıma taktım mükafatımız bu

olacaktı he.

Kemal:Hanım darılma ya.Şaka yaptık işte.Gülümse biraz sana gülmek yakışıyor.

Neriman:Alacağın olsun Kemal.

Kemal:Bak işte ne güzel oldu.

Neriman:Hee Kemal sabah yönetici geldi,yakıt ücretlerine zam yapılacaktı.

Kemal:Ne zammı ya,daha 3 ay önce zam yapılmadı mı zaten.

Neriman:Bende öğle dedim de,aldığımız kömür apartmanı ısıtmıyor dedi.

Kemal:Eee kömürü kullanmazsan ısıtmaz tabii,sanki kömürün turşusunu kuracak

cimri herif.Nerdeyse kutuplardan bile daha soğuk bir evde yaşıyoruz!Neyse

ben yarın onla konuşurum.

Neriman:İyi ki bir emekli asker,her şeyi biliyorum sanıyor.

Kemal:Elinden gelse apartmanı kışlaya çevirecek,neymiş efendim gece 10'da

yatılıp,sabah 7'de kalkılacaktı.Biz bilmiyorduk sanki kaçta yatıp kaçta

kalkacağımızı.

Neriman:Şeyy kemal bir şey daha var.

Kemal:Söyle hanım.

Neriman:Sevinç üniversiteden arkadaşlarıyla tatile gidecekti.

Kemal:Tatile mi?

Neriman:Evet.Antalya'ya.

Kemal:Ne birde Antalya'ya?Biz 25 senedir evliyiz bir gün tatile

gitmedik,oturmaktan ağaca döndük dal budak saldık,hanım kızımız

Antalya'larda şurda burda gezsin,yok öğle yağma.

Neriman:Arkadaşlarına mahçup olur Kemal.Hem daha 20'sinde bırakalım

gençliğini yaşasın

Kemal:Hanım biz senle balayımızı babanların evinde geçirmiştik hatırladın

mı?O zaman biz genç değil miydik?

Neriman:Ama kız senelerdir çalıştı üniversiteyi kazandı bununda bir mükafatı

olacak elbette.Hem o devir gerilerde kaldı Kemal.

Kemal:Ohh iyi be.O zaman bende bu yaştan sonra üniversiteyi kazanayım.Hem

kız üniversiteyi tatillere gitmek için mi kazandı?

Neriman:Orası öğle ama sende izin ver işte Kemal.

Kemal:Offf.Neyse tamam gitsin.Ama bak sırf senin için gönderiyorum Hanım.

Neriman:Sağol Kemal.(telaşlı)Eyvah yemeği ocakta unuttum.(Oda kapısından

hızla çıkar)

Kemal:(kendi kendine)Biz yine yazın sıcaklığında çalışacağız,hanım kızımızda

akdenizin kumsallarında güneşlenecek.Bu devirde genç olmak varmış valla.(Zil

çalar kemal kapıya bakmaya gider.Sahneye önce girer arkasında okul kıyafeti

ve elinde karnesiyle oğlu Ertuğrul vardır.İkisi de oturur.Neriman dışardan

seslenir)

Neriman:Kemal gelen kim?

Kemal:Ertuğrul.Nerdeydin?

Ertuğrul:Arkadaşlarla biraz gezdikte.

Kemal:İyi gez.Ee Karne nasıl?

Ertuğrul:Matematiği,fiziği,kimyayı,birde edebiyatı saymazsak iyi.

Kemal:Ulan geriye ne kaldı zaten?

Ertuğrul:Valla baba hocaların bana gıcığı var.Hep notlarımı düşürmüşler.

Kemal:Zaten hep öğle olur.İyi notu sen alırsın,kötü notu hocalar verir.

Ertuğrul:Ya fizikçiyi biliyosun zaten.Geçen dönem 4 olan notumu 1 yapmıştı.

Kemal:E haliyle yapacak.Sen tut adamın arabasının tekerlerini

patlat,kaportasını göçert,dikiz aynasını kır.Ondan sonra notumu

düşürmüş.Peki diğer dersler?

Ertuğrul:Tarihçi olayını da biliyorsun?

Kemal:Hani sandalyesine raptiye koymuştun da adam 3 ay kışının üstüne

oturamamıştı o mu?

Ertuğrul:Evet o.

Kemal:Hayır annenle akrabalığımız falan da yok.Hadi akraba evliliği yaptık

oğlan zihinsel özürlü oldu desem neyse.

Ertuğrul:Ya baba tamam hakaret etme.

Kemal:Oğlum bak senin iyiliğin için söylüyorum bütün bunları.Oku da adam

ol.Liseyi bitirince ne olacak?Hayat kızlarla gezmekle bitmiyor.

Ertuğrul:Baba sanki her şey bitmiş gibi konuşuyorsun.Daha lise 1'deyim.Hem

okuyamazsam bile dayımın yanına gider orada çalışırım.

Kemal:Oğlum sen bırak dayının yanını felan.Sanki Almanlar oturmuş seni

bekliyordu

Ertuğrul:Ama bu ev dayımın.

Kemal:Dayını Almanlar nasıl çalıştırıyor biliyor musun?Sabah sekizde gidiyor

işe akşam sekizde çıkıyor.Günde 12 saat çalışmak ne kadar zor biliyor musun

sen?

Ertuğrul:Sanki Türkiye çok rahat.Burada açlıktan öleceğime,orada Almanların

yanında köpek gibi çalışır kral gibi yaşarım daha iyi.

Kemal:Ertuğrul daha çok gençsin oğlum.Akla kararı ayırt edemeyecek kadar

hayata pembe gözlüklerle bakıyorsun.Ama bir gün anlarsın bu ülkenin

değerini.Fakat iş işten geçmiş olur.Hem okusan ne çıkar,bir baltaya sap

olursun fena mı?Gerçi sen komple bir baltasın ama..

Ertuğrul:Eee yeterse yeter be.Burada oturup senin hakaretlerini dinleyemem

ben.Odama gidiyorum.(kalkar hızla oda kapısından çıkar.Onun çıkması üzerine

sahneye anne gelir,oturur)

Neriman:Kemal yine ne oldu?

Kemal:Biraz nasihat verdim kalktı gitti.

Neriman:İyide sen nasihatı aşağılayarak mı verdin?

Kemal:Neriman iyiliğini istiyorum onun.Büyüyüpte sokaklarda boş boş

gezeceğine şimdiden biraz hırpalansın.

Neriman:Sen yinede biraz daha hoşgörülü ol.Hem o daha genç,15 yaşında.Onun

ruh hali şu an patlamaya hazır volkan gibi.Sende ateşleyeceğim diye

uğraşıyorsun.Bence git gönlünü al

Kemal:Tamam ben onun gönlünü alırım.(Kapı çalar)Neriman sen otur.(Kemal

yaşlı bir adamla gelir.Sahnedede kemal,Neriman ve de yaşlı adam vardır.Lafa

ilk başlayan Kemal'in babası olur)

Osman:Off çok yorulduğum Kemal.

Kemal:Ne o sıra çok mıydı baba.

Osman:Çok ne kelime mahşer günü gibi.

Kemal:Baba oralarda çok yoruluyorsun.Gel işte maaşını bundan sonra Ertuğrul

alsın.

Osman:Gerek yok be oğlum.Hem yürümüş oluyorum,ciğerlerime iyi geliyor.

Neriman:Baba senin ayakabılarında değiştirelim,yenisini alalım bunlar bayağı

eskidi.

Osman:Gerek yok be gelin.Daha yeni bunlar.Beni bir 3 sene daha götürür.Hem

bir ayağımız çukurda zaten.

Kemal:O ne biçim konuşma baba,ağzından yel alsın.

Osman:Yalan mı oğlum?Biz bu dünyada yaşayacağımızı yaşadık,biraz da gençler

yaşasın.Sevinç'le Ertuğrul nerede?

Neriman:Sevinç'in bir arkadaşının doğum günü partisi varmış oraya

gitti.Ertuğrul'da evde.

Kemal:Karneyi bir görsen loto oynamış sanırsın,acayip berbat.Birler sıfırlar

sürüyle.

Osman:Aman sağlığına bir şey olmasında.Maaşı çektim gelirken aşıağı mahallede

bir kalabalık gördüm polisler falan vardı.Sordum ne olmuş diye.Çocuğun biri

intihar etmiş. Karnesi kötü diye babası bağırmış çağırmış çocuğa.Çocukta

gururuna yedirememiş tabi,odasına çekiliyor babanın ruhsatlı silahıyla

gümm!Çok kızıyorum ögle babalara ne yani dünyanın sonu değil ya olan

olmuş.Bir kere ikaz et yeter.Ne yani bağırip çağırmanın ne alemi var?Değil

mi Neriman kızım?

Neriman:Doğru söylüyorsunuz baba.(Kemal'e bakarak)Ne yazık ki dünyada ögle

babalar var.

Osman:Mesela Kemal.Haylaz mı haylaz bir öğrenciydi.Hocanın altına raptiye

koymalar,okul duvarlarını boyamalar,daha neler neler.Bir sürü kırık not

getirirdi ben bir gün tutupta bağırip çağarmamışımıdır.

Kemal:Tabi baba sen bağırmıyordun,direk sopayla girişiyordun.Hatta bir

keresinde sopayla nasıl kovalamıştın hatırladın mı?Ökkeş amca elinden zor

almıştı beni.

Osman:Ama sende sünnet olmam diye tutturmuşsun.Ne yapıyım.

Kemal:E baba sünnetçi körlük derecesinde miyoptu.Allah korusun dibinden

kesecek diye nasıl korkmuştum.

Osman:E sende 16 yaşında sünnet olmasaydın.

Neriman:(şaşkın)Kemal sen 16 yaşında mı sünnet oldun?

Kemal:Tam olarak değil 17'inden gün alıyordum.Aa saat 8 e geliyor.

Neriman:Niye ne oldu?

Kemal: Büroda halletmemiz gereken işler vardı,nasıl unuttum yaa.Neyse hadi

ben çıkıyorum(askılıktan montunu alır,dış kapıdan çıkar)

Osman:Ne işiymiş kızım bu?

Neriman:Valla bende bilmiyorum,işte ilk şimdi duydum.(birden güler)Demek

Kemal 16 yaşında sünnet oldu.

Osman:Aman kızım sünnet konusunda rahmetli annesiyle bize ne çektirdi bir

bilsen.(üzerini değiştirmiş bir vaziyette ertuğrul gelir,oturur)

Ertuğrul:Hoş geldin dede.

Osman:Oooo hoş bulduk torun.Nerdeydin şimdiye kadar?

Ertuğrul:Odadaydım dede.Babamın gitmesini bekledim.

Osman:Niye?

Ertuğrul:Karneye kızdı,bende sinirlendim odaya gittim.

Neriman:Ama sonradan üzüldü Ertuğrul,hem o senin iyiliğini istiyor.

Ertuğrul:İyiliğimi istiyorda anne,bağırıp çağırarak istemesine gerek yok ki.

Osman:Bak ertuğrul ne yapalım biliyor musun?Bugün maaş günüydü,3 aylığımı

aldım.Hani şu senin çok istediğin ayakkabı vardı ya,gidelim şimdi onu

alalım.Sana karne hediyesi olarak.

Ertuğrul:Ama dede ben o hediyeyi hak edecek bir karne getirmedim ki..

Osman:Dert ettiğin şeye bak,sen de seneye getirirsin olur,biter

Ertuğrul:Sağol dede,eğer babama kalsaydı daha çok beklerdim.Ekonomik diye

elinden gelse kışın sandalet giydirecek.

Neriman:Ama borçler vardı Ertuğrul,yoksa niye almasın?

Ertuğrul:Ablama gelince borçler hesaba katılmıyor ama.

Osman:Neyse biz kalkalım Ertuğrul yoksa şimdi 3.Dünya savaşı patlak

verecek.((Ertuğrul montu alır çıkarlar)

Neriman:(kendi kendi)Off çok yorulдум yaa.Tüm gün canım çıktı (kapı

çalar)Allah Allah bu saatte kim olabilir?(kapıya bakmaya gider,döndüğünde

yanında komşusu Ayfer vardır.Otururlar)

Neriman:Hoş geldin Ayfer.

Ayfer:Hoş bulduk neriman.Seninkiler gidiyordu.

Neriman:Babamla Ertuğrul'u diyorsun.Ertuğrul'a ayakkabı alacaklar. Bende tam

size gelecektim

Ayfer:Hayrola

Neriman:Evde kimse kalmadı,bende canım sıkılmasın diye 5 dakika size

uğrayacaktım.

Ayfer:Sevinç'le Kemal ağbi nerede

Neriman:Kemal'in bir işi çıktı oraya gitti.Sevinç'in de bir arkadaşının

doğum günü varmış.

Ayfer:Neriman,dün ne oldu biliyor musun?Kızılca kıyamet koptu valla..

Neriman:Niye,ne oldu Ayfer?

Ayfer:Benim bey,dün içmiş zil zurna sarhoş olmuş.

Neriman:Allah'tan Kemal'in içki gibi kötü alışkanlıkları yoktur.Eee?

Ayfer:Neyse bu geliyor,apartmana girerken bizim alttaki cadaloz Nebahat'in

iti buna musallat olmuş.

Neriman:Nebahat köpek mi almış?

Ayfer:Evet.2 it evde nasıl geçinecekler bilmiyorum.Sonra benim herif köpeğe

bir taş atıyor. Taş da köpeğin çott diye alınına isabet edince köpeğin

kafadan şarıl şarıl kan akmaya başlamasın mı?

Neriman:Deme yaa.

Ayfer:Köpek oracıkta ölmüş.Gerçi köpekten çok her şeye benziyor ya,dana

yavrusu gibi.

Neriman:Ama apartmanda hayvan beslenmeyecek diye karar alınmamış mıydı?

Ayfer:Dinleyen kim?Zaten o karar uygulansa bir kere Nebahat bu apartmanda

barınamaz.Çünkü benim onun insan olduğuna dair şüphelerim var.

Neriman:Ee ne olmuş sen niye telaşlanıyorsun ki?

Ayfer:Ama o şimdi kesin bizden şüpheleniyordur.Dava mava açmasın?

Neriman:O zaman git konuş böyle böyle oldu de.

Ayfer:Konuşacam da burda değil ki?

Neriman:Nerede?

Ayfer:Bilmiyorum valla,işıkları yanmıyor.

Neriman:Yani Ayfer seni anlamıyorum.Yıldızın bir türlü barışmadı gitti

kadınla.

Ayfer:Ayy deli misin ayol,Allahın delisiyle ne işim olurmuş benim.

Neriman:Yapma Ayfer bee,kadın sadece biraz şüpheci o kadar.

Ayfer:Ne biraz mı?Geçen sene olanları unuttun galiba.Sahte para basıyoruz

diye polise yalan ihbarda bulunan kimdi?

Neriman:Yaa,orası öğle.

Ayfer:Yada halıyı silerken balkonuna toz düştüğünü iddia edipte kedilerinin

pisliklerini kapımızın önüne döken?

Neriman:Ama sizde bu yaptıklarının bedelini az ödetmediniz kadına.Hele

haydar ağbi burnundan getirdi valla.Yaptıklarından sonra adı psikopat

Haydar'a çıktı.

Ayfer:Ne yani Haydar kadının 7 kedisini boğazladı diye psikopat mı oldu?

Neriman:Söylesene Ayfer psikopat olabilmesi için daha kaç kedi boğazlaması

gerekiyordu?

Ayfer:Aslında Haydarımın pamuk gibi kalbi vardır.

Neriman:Aman ne pamuk ne pamuk.

Ayfer:Öğle deme.Bir kere Haydar çok romantiktir her sene sevgililer gününde

bana hediye alır.Geçen seneki sevgililer gününde elektrikli testere almıştı.

Neriman:Gerçektende çok romantikmiş.

Ayfer:Şeyy neriman sana çok önemli bir şey söyleyicem.Hani bizim beyin

çalıştığı dükkan var ya.

Neriman:Konfeksiyon atölyesi mi?Hani şu Tahir Beylerin .

Ayfer:Sen nerden tanıyosun?

Neriman:Şeyy oğlu Ayfer'lerin bölümdeymiş te.Ee ne oldu?

Ayfer:Haydar söyledi adam hiç tekin değilmiş,pis işler çeviriyormuş.

Neriman:Nasıl yani?

Ayfer:Eroin ticareti mi ne yapıyormuş.

Neriman:(telaşlı)Neee,Haydar ağbi nereden duymuş?

Ayfer:Geçen hafta bir iş konuşmak için bunun yanına gitmiş,o sıra adamın

misafirleri varmiş.

Haydar'a sen git sonra gel demiş.Tabii bizim bey meraklı ya,durmuş dinlemiş

bunları.Sevkiyattan, polisten falan bahsediyorlarmış.

Neriman:Aman Allahım.

Ayfer:Yaaa,hani oğluda sevinçle aynı bölümdeymiş.Adı neydi yaa.

Neriman:Teoman.

Ayfer:Hee Teoman.Aman,Sevinç oğlandan uzak dursun Haydar oğlanı da

beğenmiyor. Her gün babasının yanına farklı bir kızla geliyormuş. Zaten Haydar

harıl harıl iş arıyor çıkacakmış o işten. Neyse seni fazla meşgul ettim

ben, senin yapacak işlerin vardır. Hadi görüşürüz (dış kapıdan çıkar. Neriman

bir süre kendi kendine durur şoka uğramıştır. Sonra kendi kendine konuşmaya

başlar.)

Neriman: Aman Allahım bizim beğendiğimiz, temiz aile çocuğu gözüyle baktığımız

genç meğer ne çıktı. Off off Sevinç'e bir şey olmasa bari. (Kapı çalar, kapıya

bakmaya gider. Sahneye geldiklerinde

Oğlu Ertuğrul ve baba Osman'da oradadır. Koltuğa otururlar Ertuğrul'un elinde

ayakkabı poşeti vardır. Osman Neriman'ın durgun halini anlar)

Osman: Açık dükkan bulcaz diye canımız çıktı gelin ama sonunda bulduk. Adam

da sağ olsun ucuza verdi.Ne o gelin durgun gibisin.

Neriman:Şeyy Ertuğrul sen odana gitsene ödevlerini yaparsın.

Ertuğrul:Anne okul daha bugün bitti,ödev mi kalır?

Neriman:Olsun sen yapacak bir şeyler bulursun

Osman:Hadi Ertuğrul sen odana git

Ertuğrul:Peki gidiyim.(isteksizce oda kapısından çıkar)

Osman:Ne oldu gelin ne bu telaş içeri girdiğimizden beri bir sıkıntın var.

Neriman:Sorma baba.Siz gelmeden az önce Ayfer geldi.

Osman:Eee?

Neriman:Neler anlattı bir bilsen?

Osman:Neler anlattı?

Neriman:Ayfer'in kocası Haydar ağbi var ya?

Osman:Psikopat Haydar mı?

Neriman:Evet.Hani Sevinç'in flört ettiği çocuğun dükkanlarında çalışıyordu

ya?

Osman:Öğle mi?Ee ne olmuş?

Neriman:Çocuğun babası pis işler çeviriyormuş.

Osman:Yaaaa.

Neriman:Çocukta zaten pislğin tekiymiş.Fabrikaya her gün farklı bir kızla

geliyormuş.

Osman:Aman Allahım Sevinç'e söyledin mi bütün bunları?

Neriman:Nerden söyleyeyim baba,Teoman'la arkadaşının doğum günü partisine

gitti.

Osman:(şaşkın)Ne yani şimdi partiye o çocukla mı gitti?

Neriman:Baba bende sana onu anlatmaya çalışıyorum ya.

Osman:Dur hemen telaşlanma kızım,sakin olmalıyız.Kemal nerde?

Neriman:Daha gelmedi.

Osman:O zaman gelince direk polise gidelim.Allah korusun Teoman kıza zarar

felan verir.Ahh be kızım nasıl izin verdin Sevinç'in ögle bir çocukla dışarı

gitmesine.

Neriman:Baba ben nereden bilebilirdim.

Osman:Doğru ya sen nereden bileceksin.(İçeri Kemal girer)

Kemal:Off hanım nasıl yorulduğum bir bilsen,canım çıktı valla.(Osman'la

Neriman ayaklanır)

Neriman:Sakin oturma Kemal,hadi gidiyoruz.

Kemal:Durun hele bir soluklanayım.Nereye gidiyoruz böyle acele.

Osman:Yolda anlatırız Kemal.(Oda kapısından Ertuğrul çıkar)

Ertuğrul:Durun millet bu saatte nereye gidiyorsunuz böyle

alelacele?(Kemal'le Neriman dış kapıdan çıkar,Osman açıklama yapma gereği

duyar)

Osman:Bak Ertuğrul bizim acil bir işimiz çıktı karakola gidiyoruz.Biri

gelirse eğer söylersin tamam mı?Hadi Allah'a emanet ol.(çıkır)

Ertuğrul sahnede tek başına kalmıştır.Koltuğa oturur,şaşkınlıkla

kendi kendine konuşmaya başlar;

Ertuğrul:Ulan ne oldu yaa?Bir şey sormaya da gelmiyor heee,hayret bir

şey.Şuna bak nasıl da telaşlandılar.Bana bir şey olsa bu kadar

telaşlanmazlar heee.Aman bırak gitsin derler.Saatte kaçta geliyor...Bu saatte

karakolda ne işiniz var sizin.Milletin asayışı sizden soruluyor sanki...(Dış

kapıdan başında fütür şapkası boynundaki büyük kolye ile Dayı gelir elinde

bavul falan vardır.Yanında da ağzında sakızıyla güneş gözlükleri takmış

sevgilisi Helga vardır.Fakat Ertuğrul dayısının geldiğini anlamaz hala kendi

kendine konuşmaktadır.)

İhsan:Yeğen(Ertuğrul kafasını dayısının olduğu tarafa çevirir)

Ertuğrul:Dayıııı..!(şaşıırır,çünkü dayısını beklemiyordur.)Hayır hayır,hayal

görüyorum ben.Karnem sinirlerimi bozmuş olmalı.Bir kere benim dayım

Almanya'da.

İhsan:La oğlum ne oluyor la sana,kafayı mı sıyırdın yoksa?

Ertuğrul:Dayı bu sen misin?

İhsan:40 yıllık dayını tanımadın mı oğlum?

Ertuğrul:Dayı bu sensin.

İhsan:Tabi benim.

Ertuğrul:Ama sen Almanya'daydın.(İhsan bavulları giriş kapısının oraya

koyar.Helga'ya otur işareti yapar.

İhsan:Off be yeğen bayağ yorulmuşum.Hele biraz dinlenelim,anlatırım.

Ertuğrul:Vayyy be inanamıyorum yaa gerçek olamaz,dayım burada Türkiye'de.

İhsan:Valla bende inanamıyordum yeğen.Ama sınır dışı edilince inanmak

zorunda kaldım.

Ertuğrul:Neee Almanlar seni sınır dışı mı etti?

İhsan:Evet.

Ertuğrul:Ama niye,senin gibi itfaiyeciyi bir daha nerden bulacaklar?

İhsan:Aslında pek zor olmayacak.Çünkü başka hiç kimse yangına benzin dolu

kovayı dökmez.

Ertuğrul:Ne yapmaz.

İhsan:Yangına diyorum benzin dolu kovayı dökmez.

Ertuğrul:Nasıl yani?

İhsan:Bir gün büroda oturuyoruz.Telefon geldi,dükkanın birinde yangın

çıkılmış.Neyse giyindik çıktık.Olay mahaline geldiğimizde lokantanın biri

yanıyordu,tüp mü ne patlamış.Tabi ben bunu görünce dayanamadım arabadan

atladığım gibi aldım elime bir kova suyu boşalttım ateşin üstüne.

Ertuğrul:Ee söndürdün mü bari?

İhsan:Nee söndürmesi.Meğersem benim su diye boşalttığım kovanın içinde

benzin varmış.Fooşşş.

Bina havaya uçtu.

Ertuğrul:Aman boşver be dayı.(Helgayı göstererek)Bu kim.

İhsan:Helga.

Ertuğrul:Yengemiz mi oluyor?

İhsan:Evet.Almanya'dayken tanıştık cazibeme dayanamadı peşimden

geldi.Ablamlar nerede?

Ertuğrul:Valla bilmiyorum dayı.Karakola gidiyoruz diye çıktılar

İhsan:Allah Allah karakolda ne işleri varmış ki.

Ertuğrul:Bilmem.Yaa dayı Almanya nasıl bir yer?

İhsan:Ne sen sor ne ben söyleyeyim.

Ertuğrul:Yani o kadar kötü hee?

İhsan:Kötü de laf mı.Eğer orda Türk'sen seni devamlı aşağılarlar,insan

yerine koymazlar.Ülkene gelirsin Alamancı diye dalga geçerler.Yani ortada

sıkışıp kalırsın.

Ertuğrul:Yaa demek ögle.

İhsan:Keşke diyorum babamı dinleseydim de okusaydım.Rahmetli zamanında çok

yalvardı dinleyen kim?Gittik burnumuzun doğrultusunda ne oldu?Koca bir

hiç....

Ertuğrul:Ee dayı bir sürü paran vardır şimdi senin.Türkiye'de yeni bir iş

kurarsın?

İhsan:Binayı havaya uçurunca Alamanlar tazminat diye tüm mal varlığıma el

koydular.Yani anlıycan beni sadece kirli donumla postaladılar

Türkiye'ye.Sadece Türkiye'de biraz birikimim var o kadar.

Ertuğrul:Vayy be koskoca İhsan börekçi'ye yapılacak şey miydi bunlar?

İhsan:Eee bizde haberler böyle,burda nasıl?Karneyi aldın mı?

Ertuğrul:Aldım da karneden çok her şeye benziyor.

İhsan:Aman oku yeğenim.Okuy da vatana milleti sen kurtar.

Ertuğrul:Eee dayı Almanya'dan ne getirdin?

İhsan:Valla yeğen bir sürü bir şey getirdiydim şuradaki siyah çantada.Sonra

açarız beraber.

Ertuğrul:Peki dayı(fondan telefon sesi gelir,Ertuğrul gider bakar.)

Ertuğrul:-Aloo.-Evet baba-Ne ablam karakolda mı?-Tamam 2 saate kadar

geliyorsunuz anladım. Baba,size bir sürprizim var eve gelince

görürsünüz.(dayısına)Ablam gözaltına alınmış.

PERDE KAPANIR,İLK SAHNE BİTMİŞTİR

PERDE 2

Sahne de Helga,ihsan bir de Ertuğrul vardır.Ertuğrul'la İhsan

düşüncelidir.Lafa ilk başlayan Ertuğrul olur.

Ertuğrul:Nerede kaldılar yaa,saat 2'yi geçti.

İhsan:Valla Almanya'da geceler 2'den sonra başlar yeğenim.

Ertuğrul:Hakkatten Dayı sen Almanya'dan hiç bahsetmedin.

İhsan:Neyinden bahsedeyim.Sokaklarda esrar içen gençlerinden mi?Hiç kimsenin

birbirine saygı duymadığı insanlarından mı.Söylesene neyinden bahsedeyim.

Ertuğrul:Peki dayı anlaşılın sen bu konu hakkında bayağı dolusun.Daha fazla

konuşmaya gerek yok.

İhsan:Türkiye'nin değerini bilmelisin Ertuğrul.Bizim memleketimiz gibi bir

ülke Dünya'nın başka hiçbir yerinde yok.Havası,suyu insanı başka bir alemde

sanki.Bak mesela ben İtalya'ya da gittim.

Ama orada kimse zorda kalan birine yardım etmez.Ama bizim memleketimiz de

öğle mi?

Ertuğrul:Doğru söylüyorsun.Mesela geçen hafta arkadaşlarla dolaşırken

çocuğun birine araba çarptı belki 20 kişi nasıl yardım edebileceklerini

sordu?

İhsan:Başka bir ülkede olsa o çocuğun cüzdanını çarpmaya kalkarlardı.

Ertuğrul:Belki bizde ellerinden gelen yardımı yapmaya kalkarlar ama,nasıl

yardım edeceklerini bilmezler.

İhsan.Gerçi o da doğru.

Ertuğrul:Nerede kaldılar başlarına bir iş mi geldi desem koca koca insanlar.

İhsan:Takma kafanı.(Kapı çalar)

Ertuğrul:He geldiler.

Kapıyı açmaya gider.Sahneye ilk önce üzerine mont almış Sevinç girer

fakat hızlı adımlarla odanın olduğu kapıdan geçe,arkasından neriman

gider.onların arkasından sinirli bir şekilde Kemal ve düşünceli bir şekilde

Osman girer.Sahneye en son gelen Ertuğrul şaşkındır.Osman ve Kemal

koltuklara oturur.)

Ertuğrul:Baba ne oldu size yaa?

Kemal:Sen odana gitsene bir kere..!

Ertuğrul:Tamam ya ne kıızıyon.Dede bak kim geldi?

Osman:Hoş geldin İhsan.

İhsan:Hoş bulduk Osman amca.

Ertuğrul:Dede ya herkesin yüzünden düşen bir parça.Ne oldu böyle?Almanya'dan

dayım gelmiş suratına bakan yok.Hem ne oldu ablamı bulmuşsunuz sonunda?

Kemal: Bulduk bulduk bir de nerden bulduğumuzu sor bakalım.

Osman:Tamam Kemal fazla uzatma.

Kemal:Ablan o Teoman denen şerefsizle esrar partisine gitmiş.

Ertuğrul:Neeee(oda kapısından çıkar)

Osman:Eee Kemal sıktın ama.

Kemal:Ne sıkması baba ya.Benim yıllardır üzerine titrediğim kızımı gün

gelsin karakollardan toplayalım.

Osman:Kızın bir suçu yok ,bilmiyormuş.Zaten kaçmış işte.

Kemal:Allahtan komser anlayışlı çıktı.Yoksa bu saate zor bırakırdı

bizi.Allahım inanamıyorum,bugüne kadar ifade vermeye dahi karakola gitmemiş

olan benim gibi birinin kızı gün gelsin esrar partisinde yakalansın.

Osman:Kemal tamam büyütme,gençtir olur.Hem kullanmadım dedi ya daha ne

istiyorsun.

Kemal:Bir kere o ortama girmesi yanlış baba.Kusura bakma senle de

ilgilenemedik İhsan ne var ne yok?

İhsan:Valla asıl haberler sizde kayınço.

Kemal:Akşam Sevinç bir doğum günü partisine gidiyorum diye adı Teoman olan

bir çocukla gitti.

Benimde büroda işim vardı oraya gitmişim.Eve bir geldim Neriman'la babam

telaş içinde.Neyse karakola gittik ne görelim Sevinç orada oturmuş

ağlıyor.Meğersem O doğum günü partisi diye gittiği yerde esrar

içiyorlarmış.Bizim kız da ordan kaçmış.

İhsan:İyi ya enişte kaçmış ya ne güzel.Eee daha sonra?

Kemal:Sonrası çocuktan şikayetçi olduk polisler baskın yaptı,çocuğun

üzeinden 15 gram esrar çıktı.

İhsan:Aslında bence bunda o kadar da kızacak bir şey yok be enişte.Yani

Sevinç kullanmadıysa daha ne istiyorsun ki?

Kemal:Bize kullanmadım dedi ama polis idrar tahlili yapacak,asıl sonuçları

yarın öğreneceiz.Hem zaten inanmıyorum da kullanmadım dediğine,kesin yakasını

sıyırmak için yapıyor bunları.Ama görür o bundan sonra benden izinsiz

bakkala gitmek yok.

İhsan:Yok yok Sevinç kullanmamıştır,sen boşuna evhamlanıyorsun enişte.

Kemal:Beni asıl üzen şey ne biliyor musun İhsan?Daha düne kadar

televizyonlarda üzülererek izlediğim, annelerine babalarına acıyarak baktığım

o insanların yerinde bugün benim kızım var.

İhsan:Boş ver enişte fazla üzerine gitmeye gerek yok.Hem Almanya'da bu esrar

işi o kadar normal karşılanıyor ki neredeyse devlet bunu yasal hale getirdi.

Kemal:Orası Almanya İhsan.Orada aile çökmüş,toplum yozlaşmış,her türlü

pislik normal karşılanır olmuş.Ama burası Türkiye.Bizim bir dinimiz

var,örfümüz adetimiz var.Neyse kaç gün kalacaksın?

İhsan:Nerede?

Kemal:Tabii ki Türkiye'de.

İhsan:Valla uzun yıllar kalmayı düşünüyorum.

Kemal:Nasıl yani?Oğlum sen tatile gelmedin mi buraya?

İhsan:Ne tatili,Almanlar sınır dışı etti beni.

Kemal:Nasıl oldu peki?

İhsan:Amann sonra anlatırım zaten önümüzde uzun yıllar var.(neriman oda

kapısından çıkar)

Neriman:Yaptığını beğendin mi kemal?Kızın gururunu kırdığının farkında

mısın.Hoş geldin İhsan

İhsan:Hoş bulduk abla.

Neriman:Neee ihsan senin ne işin var?Hangi rüzgar etti seni?

İhsan:Valla Alman hükümeti rüzgarı attı.Aslında rüzgardan çok fırtınaya

benziyorlar.

Neriman:Sende hoş geldin kızım.(Helga tip tip suratına bakar)Ne o ihsan bu

kız dilsiz mi?

İhsan:Yok abla dili varda Almanca.

Neriman:Ne bu kız gavur mu?

İhsan:Valla Alman olduğuna göre gavur oluyor.

Neriman:Vay başıma gelenler.Sen ciddi misin,şaka falan yapmıyorsun değil mi?

İhsan:Ben gayet ciddiyim.

Neriman:Tüh yazıklar olsun sana.Annemle,babamın kemikleri sızlıyordur

şimdi.Unuttun mu babamın vasiyetini,ne demişti sana babam?

İhsan:Bana Almanya'dan Türk gelin getir demişti.

Neriman:Sen ne yaptın tuttun elin gavurunu getirdin.

İhsan:Aman abla sanki Türk gelin getirsem ne olacak.Babamın kemiklerini mi

öpecek?

Neriman:Onun ölmüş olması vasiyetini yerine getirmeyeceğin anlamına gelmez.

İhsan:Peki peki.Helga'nın saçlarını siyaha boyarız.Birerde siyah lens taktın

mı senden benden daha Türk olur?

Neriman:Ne yani rahmetli annemle babamı kazıklıycan mı?Almanya seni bayağı

değiştirmiş İhsan.

İhsan:Ya olmazsa bir tane de Türk gelin alırız.

Neriman:Demek bunun üzerine kuma getirecen.Vallaha pes doğrusu.Sen şeytana

bile pabucunu ters giydirirsin İhsan.Ne halt yersen ye.(çıkır)

İhsan:Aman abla Almanya'dayken seni mi arasaydım "Abla kimle evleneyim?"

diye.Biz de belirli bir yaşa geldik ama,değil mi ya?(Ertuğrul'un bağırma

sesi duyulur;)

Ertuğrul:Baba koşun ablama bir şeyler oluyor..!(Aile odaya koşarken perde

kapanır.Perde açılırken İhsan'la Helga yatmıştır.Sahnedeki doktor ile Kemal

vardır.Doktor pijamalıdır.Perde tam olarak açılınca Kemal konuşmaya başlar.)

Kemal:Sağol Ömer ağbi.Gecenin bir vakti seni de rahatsız ettik.

Doktor:Duymamış olayım Kemal,komşuluk bugünler içindir.

Kemal:Peki nesi varmış Sevinç'in?

Doktor:Muayene ettim ama herhangi bir şeyi yok.

Kemal:Ohhh Çok şükür.

Doktor:Yalnız çok ağır bir psikolojik bunalım geçiriyor,onun için üzerine

fazla gitmeyin.

Kemal:Olur Ömer ağbi.

Doktor:(kalkar)Bende gideyim.Zaten pijamalarla geldik.Bi gören olur,adımız

sapığa çıkar.

Kemal:Tamam.(Doktoru dış kapıya kadar geçirir.Sahnedede bir tek kendisi

vardır,koltuğa oturur kendi kendine konuşmaya başlar.)Ne yaptım ben Allahım

ya,az daha kızımın hayatını kendi ellerimle mahvediyordum.(Neriman oda

kapısından gelir oturur.Kemal'e biraz sinirli bir şekilde bakmaktadır)

Neriman:Ne oldu,Ömer ağbi ne dedi?

Kemal:Psikolojik bunalım geçiriyormuş,fazla üzerine gitmeyecekmışız.

Neriman:Zaten bu evde kızın üzerine giden tek kişi sensin.

Kemal:Üzerime fazla gelme Neriman,ben nereden bilebilirdim böyle

olacağını.Sadece onların gelecekte beni anlamalarını,babam haklıymış

demelerini istedim.

Neriman:İstediğin oldu mu peki?

Kemal:Tamam hatalıyım,affettin mi peki beni?

Neriman:Sen benden değil,Ertuğrul'la Sevinç'ten af dile tamam mı?(kalkar,oda

kapısında çıkar)

Kemal:Allahım kızıma bir şey olmasa bari.(oda kapısından pijamalı haliyle

ihsan çıkar)Ne o İhsan uyumadın mı?

İhsan:Yoo uyumuştum,çok güzel de bir rüya görüyordum fakat sesinize uyandım.

Kemal:Kusura bakma seni de rahatsız ettik.

İhsan:(yanına oturur)Amann boşver ben alışkınım zaten.Almanya'dayken

kaloriferi yanmayan bir apartmanın bodrum katında kalıyordum.

Kemal:Ama bize gönderdiğin mektupta havuzlu,müstakil bir evde kaldığından

bahsediyordun.

İhsan:Sorunlarımı size de anlatarak üzülmenizi istemedim be enişte.

Kemal:İhsan,gerçekten Almanya'dan şu anlattığın itfaiye hikayesi yüzünden mi

kovuldun?

İhsan:Yok enişte aslında polisler beni esrarla yakaladı.

Kemal:Neeee...!

İhsan:Yok yok şaka yaptım.

Kemal:Hiç komik değil,bunun şakası bile kötü İhsan.

İhsan:Peki enişte.

Kemal:Eee,Almanya nasıl?

İhsan:Valla iyidir,ellerinden öper.

Kemal:İhsann, Almanya'da Stand up yaptın herhalde?

İhsan:Yok be enişte ne stand-up'ı.Aslında ben Almanya'da kaçak

işçiydim,sonunda yakaladılar sınır dışı ettiler.

Kemal:Hani itfaiyeciydin.

İhsan:Hepsi yalandı.Hem orda itfaiyeci olmak kolay mı be enişte?Almanya'da

ekmek aslanın ağzında,hatta miğdesine inmiş.

Kemal:Ahh bu anlattıklarını birde Ertuğrul'a anlatabilsem.Tutturmuş dayımla

Almanya'ya gideceğim diye,bir türlü vazgeçiremedim Almanya

sevdasından.Allahtan sen geldin de kurtulduk.

İhsan:Eğer ben onu Almanya'ya götürseydim değil 10 sene kalmak,1 hafta

dolmadan çıkar gelirdi.

Hem ben Almanya'nın zorluklarını Ertuğrul'a da anlattım.Kararından caymıştır

herhalde.

Kemal:İnşallah.İhsan,sence ben nasıl bir baba olmalıydım?

İhsan:Mesela Noel Baba gibi olabilirsin?

Kemal:İhsan stand-up'ına bir son versen diyorum.

İhsan:Tamam tamam.Bak mesela özgürlükçü bir baba olabilirdin?

Kemal:Nasıl yani?

İhsan:Hani Helga var ya?

Kemal:Evet.

İhsan:Onun bir ablası var,kız esrarkeş.Babası ne yaptı biliyor musun?

Kemal:Kızı öldürdü mü?

İhsan:Ne öldürmesi,benim de evde olduğum bir gün kızıyla beraber esrar

çekti.

Kemal:Yuh..!.O kadarı da fazla.Hem bu Helga'nın öğle kötü alışkanlıkları yok

değl mi?Alkol sigara.

İhsan:Yok canım Helga temiz kızdır,sadece haftada bir Maruyana çeker o

kadar.

Kemal:Bayağ temizmiş.Peki Türkiye'de ne yapmayı düşünüyorsun İhsan?

İhsan:Biliyorsun biraz birikimim var,onu değerlendiririm herhalde.

Kemal:Peki o sarışın kızla nasıl tanıştın,Helga mı neyse?

İhsan:Almanya'da lokantanın birinde,zaten bir hafta olmadan ülkesine

döner.Bu arada size rahatsızlık vermiyoruz değil mi enişte?

Kemal:Ne rahatsızlığı İhsan,ev senin zaten.

İhsan:Sağol be enişte.Sen çok kral adamsın,senden gördüğüm iyiliği öz

kardeşlerimden görmedim valla.

Kemal:Sağol,senin de bana az iyiliğin dokunmadı.

İhsan:Sende sağol.(kalkar)Neyse enişte ben yatayım.1-2 saat uyusam

yeter.Saatte zaten 4'e geliyor. Sende kafanı takma,sabah ola hayrola.(çıkır)

Kemal:(arkasından)Allah rahatlık versin.(Kemal düşüncelere dalar.Osman

gelir)

Osman:Ne oldu,ne düşünüyorsun?

Kemal:Sence fazla mı sert davrandım baba?

Osman:Yok canım ne sertti gayet yumuşaktın,istersen bir sopa vereyim kızın

ağzını yüzünü dağıt.

Kemal:Evet evet çok serttim.Ama ben hep senin gibi bir baba olmak

istedim.Yeri gelince arkadaş, yeri gelince yönetici bir baba.

Osman:Ama yöneticilik kısmını biraz fazla abarttın.Allah aşkına söylesene

Kemal,çocukları en son ne zaman bir geziye götürdün?

Kemal:Şeyyy,4 sene oldu herhalde.

Osman:Gördün mü çocuklarına ne kadar ilgisiz davrandığını?

Kemal:Ama işlerden başımı kaşiyacak vaktim olmadı ki...!

Osman:Başını kaşiyacak zaman bulamasan bile çocuklarıyla ilgilenecek zamanı

bulmalısın.

Kemal:Tamamda ben çalışıyorum,Neriman ilgilense olmaz mı?

Osman:Sen çalışıyorsun da Neriman ne yapıyor?Evin alışverişi onda,3 öğün

yemek onda.Daha saymadığım bir sürü iş var.

Kemal:İşte gördün mü,neriman'da çok meşgul bende.Sanki Sevinç kendi karar

veremez miydi öğle ortamlara girip girmeme konusunda.

Osman:O neyin doğru neyin yanlış olduğunu nereden bilsin,hayata karşı bir

tecrübesi mi var?Onu babası olarak sen yönlendireceksin.Ama sen ne

yapıyorsun,onu başı boş bırakarak belki de hayatını karartıyorsun.Unutma,o

bir çiçek.Onu bataklıkta da bahçede de büyötmek senin elinde.(Ertuğrul

gelir)

Ertuğrul:Yaa baba ya ne yapıyorsunuz,sesiniz ta tuvalete geliyor.

Kemal:Allahtan tuvaletin sesi buraya gelmiyor.

Osman:Başladın yine çocuğu aşağılamaya.Konuştuklarımız nerede kaldı?

Ertuğrul:Ne konuşması dede?

Kemal:Ertuğrul şuraya bir otursana.(ertuğrul koltuğa oturur)

Ertuğrul:Evet

Kemal:Bak Ertuğrul,seninle konuşacaklarım var.

Ertuğrul:Baba yine konuyu karneden açacaksan sabahın 5'inde senin

nasihatlerini dinleyemem.

Osman:Gördün mü?Hayatın boyunca çocukla dersten başka bir şey konuşmamışsın

ki.

Kemal:Bugüne kadar size hep iyi bir baba olmak için uğraştım.

Ertuğrul:Fakat pek başarılı olamadın.

Kemal:Doğru haklısın,ama hepsini ablanla senin iyiliğiniz için yaptım.

Ertuğrul:Evet.

Kemal:Onun için bugüne kadar yaptığım hatalardan dolayı senden özür

diliyorum.

Ertuğrul:Baba sen iyi misin,kafana saksı falan düşmedi değil mi?

Kemal:Hayır,bugün olanlar sayesinde geçmişte yaptıklarımı düşündüm ne kadar

haklıyım diye.

Fakat sizin iyiliğiniz için yaptıklarım aslında sizin için bir problemden

başka bir şey değilmiş.

Ertuğrul:Aslında bende pek suçsuz sayılmam.Mesela bugüne kadar planlı bir

şekilde ders çalışmamak,sokaklarda aylak aylak dolaşmak da benim

hatalarımdı.

Kemal:Kendi hatalarını görebilmen ne güzel?

Ertuğrul:Aslında ben bunların farkındaydım fakat sana söylemeye

çekiniyordum.

Kemal:Niye?

Ertuğrul:Kızacağından korktum.

Kemal:Artık rahat olabilirsiniz,bundan sonra sana asla kızmayacağım.

Ertuğrul:Peki o zaman.Hani annemin en sevdiği elbisesi yanmıştı ya,onda

biraz da benim parmağım vardı,sonra Ayfer teyzenin kapısına kedi

pisliklerini aslında Nebahat teyze değil de ben dökmüştüm.

Kemal:Neee...!Bütün bunları sen mi yaptın?

Ertuğrul:Baba hani bundan sonra kızmayacaktın?

Kemal:Neyse,bunları dedenin olmadığı bir gün konuşuruz.

Ertuğrul:Allahım sana şükürler olsun,benim babam da artık bana kızmayacak.

Kemal:Ama sende görevlerini tam olarak yerine getireceksin tamam mı?

Ertuğrul:Valla ders konusunda bir şey diyemem ama diğer tüm görevlerime

harfiyen uyacağıma garanti edebilirim.

Kemal:Neden ders konusunda değil?

Ertuğrul:Baba hocaları biliyosun,hepsi kafayı sıyırmış.Aslında onların

hukuken öğretmenlik yapması doğru değil.

Kemal:Bakıyorum da başımıza 40 yıllık hukukçu kesildin.Sen bırak hukuk

fakültesine girmeyi liseyi

Kazasız belasız bitir sana madalya takarım ben.

Ertuğrul:Amann baba başlama yine.

Kemal:Şaka yaptım oğlum.(Dış kapıdan Sevinç gelir)

Sevinç:Baba oturabilir miyim?

Kemal:Tabi kızım.(oturur)

Sevinç:Aslında bugüne kadar seni hiç dinlemedim ama bugünkü olaylar

gösteriyor ki sen haklıymışsın.Bundan sonra sözünden hiç çıkmayacağım

Kemal:Aslında ben de aynı şeyleri senin için düşünüyordum.

Sevinç:Nasıl yani?

Kemal:Sizin bugüne kadar beni sevmenizi hep sertlikle sağladım.Aslında sevgi

için illa ki sertliğe gerek yokmuş.

Sevinç:Sen bize sert davransan da davranmasan da biz seni zaten hep

sevmiştik.Sonuçta sen de bir insansın,senin de hataların olacak.

Kemal:Size hak ettiğiniz ilgiyi göstermedim,siz de kurtuluşu başkalarında

aradınız.

Sevinç:Hayır baba sen bize hak ettiğimiz ilgiyi hep gösterdin.Fakat biz

bilemedik.Hastalanınca belki bize belli etmezdin ama için için yerdin,sonra

geceleeri biz uyurken gelir başımızı okşar üstümüzü örter giderdin,çünkü sen

sevginin bilinmesini istemezdin.Senin tek hatan biraz set olmandı.

Kemal:Çünkü sizin iyiliğinizi istiyordum.

Sevinç:Fakat sertliğinin ayarını iyi yapamadın baba sen.Bizi hep despotlukla

yönettin.Sen diktatördün,biz de senin gölgen altında ezilen halk.Sanki evde

değil de esir kampında yaşıyorduk. Her şeyimizin bir programı vardı.Sabah

8'de kalkılacak,akşam 8'de gelinecek.Elinden gelse tuvalete gitme

saatlerimizi bile sen belirleyecektin.

Kemal:Hepsi sizin iyiliğiniz için kızım.

Sevinç:Tamam baba ama biraz fazla abarttın.

Kemal:Ne yapabilirdim ki?Kötü zamandayız,kimseye güvenemezsin bu

devirde.Bak,Teoman görünüşüne bakınca nasıl da temiz bir çocuktü.Ama o masum

maskesinin altından nasıl bir şeytan çıktığını sende gördün.

Sevinç:O konuda haklısın baba.

Kemal:Aslında ben her konuda haklıyım fakat bunu zamanla göreceksiniz.Ama

artık bundan sonra kısıtlama yok,başkasının haklarına dokunmayacak şekilde

özgürlüğünüzü istediğiniz ölçüde yaşayacaksınız.

Ertuğrul:Bu sözler buranın artık yarı kapalı cezaevi olmadığı anlamına

geliyor?

Kemal:Evet.Bundan sonra bu evden bağırtılar değil, mutluluğun sesi

yükselecek.

(kızı ve oğlu Kemal'in boynuna sarılır bu şekilde perde kapanır.)

SON